

Kūrybiškumo rašymo dirbtuvių vaizdo įrašo stenograma:

Sienos meno institutas

Instruktorius: Jeff Shapiro

Akademinis direktorius: Lisa Nonken

==

Lisa Nonken: Šį seminarą organizavo Sienos meno instituto kūrybinio rašymo instruktorius Jeffas Shapiro. Užsiėmimas vyksta gražiam meno muziejuje čia, Sienoje, Pinacoteca Nazionale. Užsiėmimo metu galvojama apie skirtingus požiūrio taškus, galvojama apie skirtingus personažus, kuriuos matome meno kūrinuose, ir įsijaučiant į juos įsivaizduoti, koks yra jų požiūris.

Keletas techninių pastabų: ši veikla geriausiai tinka, kai žiūrima į vaizduojamąjį meną (pavyzdžiui, meno kūrinius, kuriuose vaizduojami žmonės, gyvūnai ar kiti personažai). Ši veikla nelabai tinka, pavyzdžiui, abstrakčiam menui, nes šiame seminare mums reikia personažų, į kuriuos galėtume įsijausti.

Kalbant apie šio seminaro mokymosi tikslus, daugiausia dėmesio, žinoma, skiriame kūrybiškumui kūrybinio rašymo srityje. Taip pat kritiniam mąstymui, nes pereiname nuo skirtingų požiūrio taškų. bendravimui tiek rašant, tiek konstruktyviam grįžtamajam ryšiui, kurį teikiame veiklos metu, taip pat per tolesnius užsiėmimus.

Jeffas Shapiro: Buongiorno. Mano vardas Jeffas Shapiro. Esu rašytojas ir dėstau kūrybinį rašymą Sienos meno institute. Neseniai turėjau laimės rengti seminarą, kuris buvo Sienos meno instituto, gražaus vietinio muziejaus "Pinacoteca Nazionale" ir Sienos "Liceo Classico" studentų bendras darbas. Tai buvo bandomoji programa, taigi labai nedidelė grupė, bet negalėjau prašyti puikesnių, geresnių protų, kurie nuostabiai bendradarbiavo.

Seminaro misija buvo skatinti empatijos jausmą kitiems žmonėms ir žmonėms, esantiems meno kūrinuose. Ne tik pažvelgti į paveikslą iš išorės, bet ką reikėtų pažvelgti į paveikslą iš vidaus? To paveikslu personažai: Ką jie jaučia? Kaip jie išgyvena tą akimirką?

Taigi seminaro struktūra: Kartu nuėjome į meno muziejų. Pirmiausia apžiūrėjome keletą paveikslų ir juos aptarėme. Ką jautė tose scenose esantys personažai? Kadangi tai yra Siena, natūralu, kad čia daugiausia sakralinis menas, bet tai gali suteikti papildomų dimensijų. Esu žydas, todėl man tai nėra mano religija. Apie tai kalbėjome su mokiniais, bet vis dėlto paveiksluose yra didžiulės psichologinės tiesos. Pavyzdžiui, pažvelgėme į pirmąjį paveikslą, tiesiog pokalbiui, tai buvo Ambrogio Lorenzetti 1344 m. nutapytas paveikslas "Apreiškimas":

Madona ir angelas: Ką toje situacijoje jautė Madona? Mergelė, kuriai sakoma, kad ji pagimdys kūdikį. Kaip ji dėl to jautėsi? Angelas. Kaip jautėsi angelas, perduodamas šią žinią? Kaip toli į ateitį angelas galėjo matyti, žinodamas, koks likimas laukia gimusio kūdikio? Kiek tos informacijos angelas galėjo atskleisti jaunai moteriai? Mes apie tai kalbėjome.

Apžiūrėjome gražų Kristaus gimimo scenos paveikslą. Kaip jautėsi kūdikis, jausdamas šiltą jaučio ir asilo kvėpavimą? Kaip jautėsi jautis ir asilas toje scenoje? Ką jie galėjo suvokti? Ir mokiniai pateikė gražiausius atsakymus. Jie sakė, kad galėjo pajusti mažos būtybės pažeidžiamumą. Ir jie sakė, kad kūdikis gyvūnams tikriausiai kvėpėjo pienu. Taigi kartą kalbėjomės per įvairius paveikslus, kad jų mintys atsidurtų tinkamoje vietoje,

Tuomet atėjo laikas pradėti tikrąjį seminaro darbą: kiekvienas mokinys pasirinko savo paveikslą ir 20 minučių sėdėjo prie jo: rašė tą sceną vieno konkretaus personažo požiūriu, sutelkdamas dėmesį į kūno pojūčius, emocijas, prisiminimus, viską, ką galėjo perkelti į tą sceną. Jie dirbo 20 minučių. Nuėjome į kitą muziejaus kambarį ir skaitėme vieni kitų darbus, kalbėjomės apie juos. O tada staigmena jiems: grįžome prie tų pačių paveikslų, dar 20 minučių. Šį kartą ta pati scena kito personažo požiūriu, vėl susitikome, skaitėme vieni kitų darbus. O tada suteikiau jiems galimybę tobulinti, užbaigti savo darbą, padaryti jį kuo tobulesnį namuose ir atsiųsti man.

Tokia buvo programos struktūra. Mane pribloškė tai, ką jie sugalvojo.

Trumpai papasakoti apie jų pasirinktus kūrinius: Mykolas, išvarantis maištaujančius angelus, kurį sukūrė Beccafumi, buvo dailininkas. Pirmąją užduoties dalį ji rašė iš maištaujančio angelo požiūriu taško: Šio angelo prisiminimai apie ankstesnį artumą Dievui. Labai netikėti pastebėjimai. Gražiai, gražiai atlikta. Ir tada antroji dalis, kurią ji pasirinko, buvo šventasis Mykolas, kuris tam tikra prasme baudžia savo buvusius kolegas, buvusius bendražygius, šiuos kitus angelus. Ko iš tiesų neskaičiauvau, tai jo jausmų pavydo sukilusiems angelams, nes jie turėjo daugiau drąsos nei jis. Ir pagalvojau, gražūs pastebėjimai, apie kuriuos rašė Laura: apie tai, ką reiškia rizikuoti būti savimi, net jei tai reiškia būti išvartam iš buvusių namų.

Giulijos darbas: ji susitelkė ties mitologiniu paveikslu "Enėjo skrydis iš Trojos". Nuostabus Džengos paveikslas, vėlgi nutapytas 1500 m. pradžioje. Tai prieš šimtus metų nutapyti paveikslai. Ji labai, labai prasmingai bendravo su šiuo paveikslu. Jame vaizduojama šeima, bėganti nuo karo. Matote herojų Enėją, kuris ant nugaros neša savo seną tėvą. Jo mažametį sūnų ir žmoną, kurių jis stengiasi nepamesti minioje. Jis ją praranda. Tai paniška bėgimo nuo karo scena, ir Giulija ją gražiai, tragiškai užfiksavo. Tai labai, labai aktualu. Būtent tai dabar vyksta pasaulyje: šeimos bando išlikti kartu, saugodamosi nuo karo. Giulia atliko nuostabų darbą: pirmiausia aprašė tėvo požiūrį, kaip jis nenorėjo būti našta savo sūnui, nors toks ir buvo. Sūnaus požiūrį, kuris jautėsi bet kaip, tik ne didvyriškai, nes stengėsi išlaikyti šeimos gijas, nors jie ir bėgo. Gražus, gražus rašymas.

Mane labai sujaudino abiejų studentų kūriniai, o aš išvykau didžiuodamasi, kad esu meno instituto, kuris skatina žmones tiesiogiai užsiimti menu ir per meną bendrauti su pasauliu, dalis.

Lisa Nonken: Šis seminaras su Jeffu Shapiro Pinacoteca Nazionale muziejuje Sienoje truko dvi valandas. Tačiau šiam užsiėmimui tikrai būtų buvę naudinga skirti daugiau laiko, kad mokiniai galėtų stebėti grįžtamojo ryšio sesijas, toliau tobulinti ir taisyti savo rašinius. Tai galėtų vykti per tolesnius užsiėmimus arba prireikus mokiniai galėtų susirašinėti su dėstytoju elektroniniu paštu. Ši veikla tikrai skatina mokinius patirti muziejų galbūt taip, kaip jie dar niekada nebuvo patyrę. Užuoat tik pasyviai stebėję ar tik pasyviai priėmę nusistovėjusius pasakojimus apie meno kūrinius, mes iš tiesų skatiname juos kurti savo pasakojimus, galvoti, kaip jie gali panaudoti esamus meno kūrinius, kad pradėtų savo kūrybinius atsakymus. Vykdydami šią veiklą mokiniai ne tik lavina savo kūrybiškumo įgūdžius, bet ir bendravimo įgūdžius tiek rašytinių darbų, tiek grįžtamojo ryšio, kurį jie teikia ir gauna vieni iš kitų, prasme, ir, žinoma, tai taip pat skatina bendradarbiavimo dvasią. Taip pat labai svarbus kritinio mąstymo aspektas, gebėjimas perimti skirtingas perspektyvas ir ugdyti empatijos jausmą tiek vienas kitam, tiek įsivaizduojamiems personažams, kuriuos jie kuria.